

- 2) Czy art. 2 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji TIR należy interpretować w ten sposób, że określony tam termin dotyczy wyłącznie przeprowadzenia dowodu na okoliczność prawidłowości przewozu, jednakże nie dotyczy przeprowadzenia dowodu na okoliczność miejsca, w którym zostało popełnione naruszenie lub nieprawidłowość?
- 3) Czy art. 2 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji TIR należy interpretować w ten sposób, że jeżeli określony tam termin dotyczy również przeprowadzenia dowodu na okoliczność miejsca, w którym zostało popełnione naruszenie lub nieprawidłowość, to nie jest on terminem zawitym i że posiadacz karnetu może przedstawić ten dowód także po upływie tego terminu?

(¹) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1593/91 z dnia 12 czerwca 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR oraz karnetów ATA jako dokumentów tranzytu (Dz.U. L 148, str. 11).

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-165/08)

(2008/C 183/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Doherty i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu swobodnego obrotu materiałem siewnym odmian zmodyfikowanych genetycznie oraz zakazując wpisania odmian zmodyfikowanych genetycznie do krajowego katalogu odmian Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w całości, a w szczególności na mocy jej art. 22 i 23, jak również na mocy dyrektywy Rady 2002/53/WE (²), a w szczególności jej art. 4 ust. 4 i art. 16,

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przepis krajowy stanowiący, że „materiał siewny odmian genetycznie zmodyfikowanych nie może być dopuszczony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” jest niezgodny z dyrektywą 2001/18/WE, która określa zasady wprowadzania do obrotu organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Art. 22 tej dyrektywy zakazuje Państwom Członkowskim nakładania dodatkowych warunków dotyczących obrotu organizmami dopuszczonymi na szczeblu wspólnotowym, natomiast art. 23 dyrektywy przewiduje jedynie ograniczenia lub zakazy mogące stosować się do poszczególnych organizmów zmodyfikowanych genetycznie i w szczególnych okolicznościach. W żadnym z przepisów dyrektywa nie zezwala państwu członkowskiemu na zakazywanie w sposób ogólny i nieuzasadniony obrotu na swoim terytorium całą kategorią, w tym przypadku materiałem siewnym, organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Wspomniany przepis jest również niezgodny z dyrektywą 2002/53/WE, a zwłaszcza z jej art. 16, gdyż stanowi ograniczenie rynkowe w odniesieniu do materiału siewnego odmian wymienionych we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych.

Przepis krajowy stanowiący, że „odmian genetycznie zmodyfikowanych nie wpisuje się do krajowego rejestru” jest niezgodny z dyrektywą 2002/53/WE. Art. 4 ust. 4 tej dyrektywy nie zezwala Państwom Członkowskim na zakazanie, w sposób ogólny, wpisywania do krajowego rejestru odmian genetycznie zmodyfikowanych, lecz nakłada na nie jedynie obowiązek upewnienia się podczas wpisywania takich odmian do krajowego rejestru, że każda z nich została zatwierdzona zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym mającym zastosowanie do organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(¹) Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1-39; Polskie wydanie specjalne Rozdział 15 Tom 06 P. 77-114.

(²) Dz.U. L 193, 20.7.2002, str. 1-11; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 36 P. 281-291.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Büdingen (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Guido Weberowi

(Sprawa C-166/08)

(2008/C 183/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Büdingen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Staatsanwaltschaft bei dem Landgericht Gießen*Oskarżony:* Guido Weber**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 89/397/EWG — dyrektywy w sprawie kontroli środków spożywczych ⁽¹⁾ — w odniesieniu do pojęcia „podmioty podlegające kontroli” należy interpretować w ten sposób, że pojęcie to obejmuje nie tylko producenta, lecz również dystrybutora danego środka spożywczego, jeżeli ma on zostać pociągnięty do odpowiedzialności przez organy ścigania w postępowaniu karnym lub w sprawach o wykroczenia za stan i etykietowanie środków spożywczych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 186, str. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België w dniu 21 kwietnia 2008 r. — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV i Parc Healthcare International Limited przeciwko Omnipol Ltd

(Sprawa C-167/08)

(2008/C 183/22)

Język postępowania: niderlandzki**Sąd krajowy**

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV i Parc Healthcare International Limited*Strona pozwana:* Omnipol Ltd**Pytanie prejudycjalne**

Czy wierzyciela, który wnosi powództwo w imieniu i na rachunek swojego dłużnika należy uznać za stronę w rozumieniu art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾, czyli stronę uprawnioną do wniesienia środka zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego o wniosku o stwierdzenie wykonalności, nawet jeżeli formalnie nie uczestniczył on jako strona w postępowaniu, w ramach którego inny wierzyciel tego dłużnika złożył ten wniosek o stwierdzenie wykonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, 2001, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Roma (Włochy) w dniu 25 kwietnia 2008 r. — Pontina Ambiente Srl przeciwko Regione Lazio

(Sprawa C-172/08)

(2008/C 183/23)

Język postępowania: włoski**Sąd krajowy**

Commissione tributaria provinciale di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Pontina Ambiente Srl*Strona pozwana:* Regione Lazio**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 3 ust. 26 i 31 ustawy nr 549/95 jest sprzeczny z art. 12, 14, 43 i 46 Traktatu EWG oraz z dyrektywami 35/2000/WE ⁽¹⁾ i 31/1999/WE ⁽²⁾, w szczególności, jeśli chodzi o zasady zawarte, odpowiednio, w preambule dyrektywy 35/2000/WE i w art. 10 dyrektywy 31/1999/WE, zgodnie, z którymi państwa członkowskie mają, między innymi, obowiązek zapobiegania brakowi równości na rynku wspólnotowym poprzez ustanawianie przepisów zwalczających nieterminową zapłatę, tak by nie dochodziło do nadużywania swobody kontraktowej ze szkodą dla wierzyciela w sytuacji, w której głównym celem umowy jest przysporzenie dłużnikowi dodatkowej płynności ze szkodą dla dłużnika oraz przepisów przewidujących naprawienie szkody poniesionej przez wierzyciela w wyniku spóźnionej zapłaty ze strony dłużnika?

⁽¹⁾ Dz.U. L 200, str. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 182, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam (Niderlandy) w dniu 25 kwietnia 2008 r. — Kloosterboer Services B.V. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, Laan op Zuid

(Sprawa C-173/08)

(2008/C 183/24)

Język postępowania: niderlandzki**Sąd krajowy**

Gerechtshof te Amsterdam